

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617207220
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5617207220.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, proti žalovanému Q. K., trvale bytom R. V., prechodne bytom A., B. M. XX, L. C., o zaplatenie 1.620,96 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10Csp/178/2017-79 zo dňa 17. septembra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** vo výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti a vo výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania.

Rozsudok okresného súdu **z o s t á v a n e d o t k n u t ý** vo výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi 143,44 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z tejto sumy od 26.3.2015 do zaplatenia.

Strany **n e m a j ú** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 143,44 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z danej sumy od 26.3.2015 do zaplatenia. Vychádzal z toho, že medzi stranami bola dňa 29.10.2014 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorej obligatórne náležitosti určuje § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Z vykonaného dokazovania nemal preukázané zmluvné dojednanie o termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ označeného zákona). Okresný súd zdôraznil, že dotknutý údaj predstavuje pre spotrebiteľa dôležitú a významnú informáciu a v zmluve musí byť určený jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom nepripúšťajúcim pochybnosti o jeho možnom výklade. Zároveň, termín konečnej splatnosti nemožno zamieňať s údajom o počte splátok, ktorý je (ďalšou) samostatnou obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

2. Okresný súd konštatoval, že jednostranné oznámenie veriteľa o schválení úveru (v ktorej písomnosti je vymedzený dátum splatnosti poslednej splátky), nemôže nahrádzať zmluvné dojednania, keďže ide o jednostranný právny úkon. Pokiaľ aj bolo v čl. 7 zmluvy dojednané oprávnenie veriteľa/ žalobcu jednostranne zmeniť splatnosť jednotlivých splátok úveru, nebolo dojednané jeho právo jednostranne určiť termín konečnej splatnosti. S odkazom aj na rozhodnutia odvolacieho súdu v iných veciach okresný súd zhrnul, že neuvedenie dotknutej náležitosti priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere má za následok bezúčnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

3. Okresný súd taktiež vyslovil, že v predmetnej zmluve absentuje údaj o RPMN, ktorý je rovnako obligatórnou náležitosťou takejto zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z.). V súdnej veci nebola preukázaná existencia dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle

zmluvných strán ohľadne RPMN. V zmysle § 44 ods. 2 prvá veta Obč. zák. je prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

4. Vzhľadom na absenciu rozoberaných obligatórnych náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere okresný súd uzavrel, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. sa posudzovaný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nadväzne je žalovaný povinný vrátiť/zaplatiť žalobcovi iba rozdiel medzi reálne poskytnutou sumou (1.350 eur) a súčtom vykonaných úhrad (1.206,56 eur); t. j. 143,44 eur. Nakoľko žalovaný sa s plnením daného dlhu ocitol v omeškaní, zaťažuje ho i povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne, ale len z priznanej sumy a od 26.3.2015 (dňa 15.2.2015 žalobca vyhlásil splatnosť úveru v lehote 15 dní od doručenia daného oznámenia žalovanému, ku ktorému došlo 10.3.2015). Vo zvyšnej časti okresný súd žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal. Hoci tento bol v spore v prevažnej miere úspešný, na pojednávaní výslovne uviedol, že si daný (procesný) nárok neuplatňuje.

6. Proti tomuto rozsudku vo výrokoch o čiastočnom zamietnutí žaloby a o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že žalobe bude vyhovieť v celom rozsahu a bude mu priznaná plná náhrada trov. Namietal, že okresný súd bez zdôvodnenia konštatoval, že nedošlo k dohode o výške RPMN. Vôbec sa pritom nezaoberal tým, či údaj o RPMN je takým, o ktorom je možné sa dohodnúť. Podľa žalobcu sa tento údaj nedojednávava, ale ide o údaj určený presne stanoveným spôsobom. Tvrdil, že žiadosť žalovaného o poskytnutie úveru ani neobsahovala návrh údaju RPMN; išlo len o uvedenie predpokladanej výšky RPMN. Na podporu tejto svojej argumentácie citoval z rozhodnutia iného odvolacieho súdu v inej veci.

7. Odvolateľ poukazoval na to, že okrem náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. neobsahuje odôvodnenie napadnutého rozsudku žiadne skutočnosti o tom, že by mala v zmluve chýbať aj nejaká iná náležitosť. Ak teda okresný súd vyvodzuje právne názory z absencie inej náležitosti, potom jeho závery „nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a v preukázaných skutočnostiach“.

8. Žalovaný zostal v odvolacom konaní nečinný.

9. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), z ktorého titulu nedotknutým zostal rozsudok okresného súdu v odvolaní nenapadnutom výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 143,44 eur s príslušenstvom a v preskúmvanej časti bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Krajský súd (prioritne) opakuje/zdôrazňuje, že odvolací súd je viazaný nielen rozsahom odvolania, ale aj jeho konkrétnymi dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzí v zákonom stanovenej lehote na podanie tohto opravného prostriedku (§ 380 ods. 1 v spojení s § 365 ods. 3 CSP). To znamená, že vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia posudzuje (takmer výlučne) z dôvodov označených odvolateľom. Z hľadiska odvolacieho prieskumu konkrétneho rozsudku predmetná viazanosť pritom veľmi úzko súvisí s určujúcim záverom/určujúcimi závermi okresného súdu, na ktorom/na ktorých argumentačne založil svoje rozhodnutie.

11. Pokiaľ okresný súd svoje rozhodnutie založí na viacerých dôvodoch, z ktorých každý samostatne spôsobuje zamietnutie žaloby a odvolateľ (v tomto prípade žalobca) nenamieta každý z dotknutých záverov, už samotná táto skutočnosť (logicky) podmieňuje vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Odvolateľ totiž nespochybní niektorý z dôvodov, ktorý i jednotlivo (bez ohľadu na existenciu ďalších dôvodov) vedie k zamietnutiu žaloby.

12. Práve o takúto situáciu sa jedná i v súdnej veci, keďže žalobca vôbec konkrétne vecne nenapáda záver okresného súdu o tom, že posudzovaná úverová zmluva neobsahuje ani údaj o konečnej splatnosti úveru. Jeho maximálne všeobecné konštatovanie v závere odvolania o tom, že posudzovanie inej náležitosti úverovej zmluvy (ako podľa § 9 ods. 1 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. - predovšetkým RPMN) nie je predmetom odôvodnenia napadnutého rozsudku, je navyše vyslovne nepravdivé a v príkrom rozpore s odôvodnením rozhodnutia okresného súdu. Osobitne z bodu 26. odôvodnenia (cca jednej strany textu) je absolútne nepochybné, že okresný súd posudzoval (aj) obligatórnu náležitosť v

zmysle § 9 ods. 1 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. - (najmä) konečný termín splatnosti spotrebiteľského úveru - a k uvedenej problematike zaujal veľmi konkrétne a jednoznačné stanovisko.

13. Nadväzne, ak odvolateľ predmetný záver (samostatne podmieňujúci čiastočné nevyhovenie žalobe) vôbec relevantne nenamietal (nie je podstatné, či úmyselne alebo nevedome), ide o jeho zjavné zlyhanie pri formulácii odvolacích dôvodov, ktoré bezprostredne vyvoláva žalobcov procesný neúspech v odvolacom konaní. Z daného titulu bolo nadbytočné a neúčelné bližšie sa zaoberať problematikou a súvislosťami RPMN, lebo prijatie akéhokoľvek (vecného) záveru by nebolo spôsobilé ovplyvniť meritórny výrok odvolacieho súdu.

14. Nad bezprostredný rámec odvolacieho prieskumu krajský súd dopĺňa, že zákon č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom v čase uzatvorenia dotknutej úverovej zmluvy - 29.10.2014) v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f/ ako obligatórnu obsahovú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere definoval aj „dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Takémuto jednoznačnému legislatívnemu textu zodpovedá výklad prezentovaný okresným súdom, v zmysle ktorého ide o údaj, ktorý musí byť určený v zmluve jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom, nepripúšťajúcim pochybnosti o jeho možnom výklade.

15. Navyše žalobca pri svojej argumentácii (a to nielen v súdnej veci, ale aj v množstve ďalších obdobných vecí) v nemalej miere účelovo obchádza veľmi významnú okolnosť, ktorú taktiež okresný súd v napádanom rozsudku zdôraznil. Podstatou predmetného stanoviska je konštatovanie, že nie (až) oznámenie veriteľa má obsahovať všetky zákonom vyžadované obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale tieto musia byť už jasne a jednoznačne vymedzené/dojednané pri uzavretí zmluvy. Žalobca (v pozícii veriteľa) nebol oprávnený jednostranne nahrádzať údaje/náležitosti zmluvy, ktoré majú byť výsledkom zmluvného konsenzu.

16. Nakoľko odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani nedostatky, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), v preskúmvanej meritórnej časti napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

17. Žalobca síce rozsudok okresného súdu napadol aj vo výroku o trovách prvoinštančného konania, ale výlučne iba v súvislosti s namietanou správnosťou výroku o čiastočnom zamietnutí žaloby. Nadväzne, ako vecne správny potvrdil krajský súd rozsudok okresného súdu aj vo výroku o trovách, ktorý je od meritórneho rozhodnutia bezprostredne závislý. Len na okraj dopĺňa, že okresný súd náležite aplikoval zásadu pomerného úspechu v spore a zohľadnil výslovné vyjadrenie žalovaného, že si nárok na náhradu trov konania neuplatňuje.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že strany nemajú nárok na ich náhradu. Odvolateľ/žalobca nebol v tomto štádiu konania úspešný, preto nemá nárok na náhradu jeho trov; naproti tomu žalovanému žiadne trovy konania v súvislosti odvolacím prieskumom nevznikli (§ 251 CSP).

19. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.